

ساماندهی بافت قدیمی شهر با تأکید بر شبکه دسترسی شهری و بهسازی و نوسازی و احیای آن (مطالعه موردی شهر نوشهر)

سیدعسگر میرفتح الهی^۱، شعیب ابراهیم نیا^{۲*}

۱- استادیار، دکتری جغرافیا و برنامه ریزی شهری، عضو هیئت علمی دانشگاه آزاد اسلامی واحد چالوس (Wahabloow@yahoo.com)

۲- دانشجوی کارشناسی ارشد، جغرافیا و برنامه ریزی شهری، دانشگاه آزاد اسلامی واحد چالوس (Ebrahimnia_1983@yahoo.com)

چکیده

پژوهش حاضر از نوع توصیفی-تحلیلی بوده و به دنبال ارائه چارچوبی مناسب برای اصلاح شبکه معابر شهری شهر نوشهر در بافت های فرسوده برای تسریع عمل نوسازی و بازگرداندن حیات شهری در این مکان هاست در این تحقیق با استفاده از روش میدانی و توزیع پرسشنامه به تعداد حجم نمونه تعیین شده (۳۷۰) به بررسی معابر بافت فرسوده شهر نوشهر پرداخته شد و هدف تحقیق ساماندهی و احیاء معابر بافت فرسوده شهرنمونه است. تجزیه و تحلیل داده ها با استفاده از نرم افزار SPSS و EXCEL صورت گرفته است. مطالعه نشان می دهد که معابر بافت شهری نوشهر به علت ارگانیک بودن، عرض کم معابر، عدم رعایت سلسله مراتب عملکردی، دسترسی های فراوان، تداخل حرکت سواره و پیاده و استفاده از شبکه راه ها، موجب افزایش زمان دسترسی ساکنان و کاربران بافت به خدمات شهری شده است و این معضلات در زمان پیک ترافیک موجب کاهش کارایی شبکه ارتباطی نوشهر می شود.

واژه های کلیدی: بافت فرسوده، سلسله مراتب معابر، شبکه ارتباطی، نوسازی